

Kime: Birleşmiş Milletler İklim Zirvesinde Müzakere Edecek Avrupa Birliğinden Müzakereciler
Konu: Müzakere Amaçları konusunda bilgilendirme

Amaçlar

Avrupa Birliđi ülkeleri, sera gazı emisyonlarını düşürerek iklim risklerini sınırlamaya yönelik, ekonomilerimiz ve ulusal çıkarlarımız, aynı zamanda dünya için en iyi sonucu verecek küresel bir anlaşma için müzakere etmek istiyor. 2015 BM Paris iklim müzakerelerinde ülkeler, küresel ısınmanın endüstri öncesine göre "2°C'ın oldukça altında" bir düzeyde sınırlanması konusunda anlaştılar. Sizin alacağınız kararlar:

1. Eğer varsa, karbon emisyonlarını düşürecek eylemler. 1990'dan bu yana emisyonlarda gerçekleşen küçük azalmalara rağmen, önlem alınmazsa AB emisyonlarının artması bekleniyor. Eğer böyle bir niyetiniz varsa, AB emisyonlarının artışının ne zaman duracağına, ne zaman azalmaya başlayacağına ve hangi hızda azalacağına karar verebilirsiniz.
2. Ormansızlaştırmanın azalması veya ormanlaştırmanın veya yeniden ormanlaşmanın artması ile ilgili bir taahhüdünüz olacak mı?
3. Gelişmekte olan ülkelerin emisyonlarını azaltmaları ve iklim değişikliğine uyum sağlamaları amacı ile oluşturulan ve 2020 yılına kadar yıllık en az 100 milyar \$ büyüklüğüne ulaşması hedeflenen, Yeşil İklim Fonuna AB (eğer böyle bir şey yaparsanız) ne kadar katkıda bulunacaksınız?

Genel Durum

İklim ile ilgili bilimsel fikir birliği çok açık: İklim bilimcilerin %97'si iklim değişikliğinin gerçekleşmekte olduğunu, temel nedeninin fosil yakıtlar olduğunu ve etkilerinin çok yıkıcı olabileceğini kabul ediyor. AB araştırmaları iklim değişikliğinin daha şimdiden ülkelerimizi etkilediğini gösteriyor ve küresel emisyonlarda önemli ölçüde azalma olmazsa, zarar çok daha şiddetli olacak.

Halkın Genel Görüşü (kamuoyu)

Ülkelerimizde halkın büyük çoğunluğu iklim değişikliğinin gerçek olduğuna ve buna büyük oranda insanlığın eylemlerinin neden olduğuna inanıyor. Çoğunluk iklim değişikliğine yönelik uluslararası anlaşmaları destekliyor. Ancak çoğunluk, enerjiden alınacak daha yüksek vergiler gibi geçim giderlerini artıracak eylemlere de karşı. Pek çok AB vatandaşı için, finansal istikrarsızlık, işsizlik ve terörizme göre, iklim değişikliği en öncelikli konu değil. Hepsinden önemlisi halk, ABD ve başta Çin olmak üzere gelişmekte olan ülkelerin anlamlı emisyon azaltma taahhütlerini içermeyen herhangi bir anlaşmaya şiddetle karşı.

Fırsatlar

Emisyonları azaltmanın iklimin kararlı hale gelmesi yanında pek çok yararı var. Örneğin, yenilenebilir enerji ile ilgili gelişmeler iş olanağı yaratıyor, petrol konusunda dışa bağımlılığı ve hava kirliliğini azaltıyor.

Ulusal Eylem

İklim değişikliğine karşı savaşta AB hep önder oldu. Paris'teki iklim müzakerelerinde AB, 1990 düzeylerine göre emisyonlarını 2030'a kadar en az % 40 azaltmayı taahhüt etti. Taahhüdümüz büyük miktarda emisyon yapanlar arasında en iddialılardan biri ancak uygulanması gereken yeni büyük düzenlemeler gerektiriyor ve bu düzenlemeleri önemli ekonomik ve güvenlik sorunları ile karşılaştığımız bir dönemden geçerken gerçekleştirmek durumundayız. Bu olası sınırlamalara karşın, AB sera gazı emisyonlarını ücretlendirme politikasına öncülük etmiştir ve biz rüzgar ve güneş gibi yenilenebilir enerji kaynaklarının yayılmasında ilk sıradayız. Önderlik etmeyi sürdüreceğiz ancak tek başımıza hareket edemeyiz ve etmeyeceğiz.

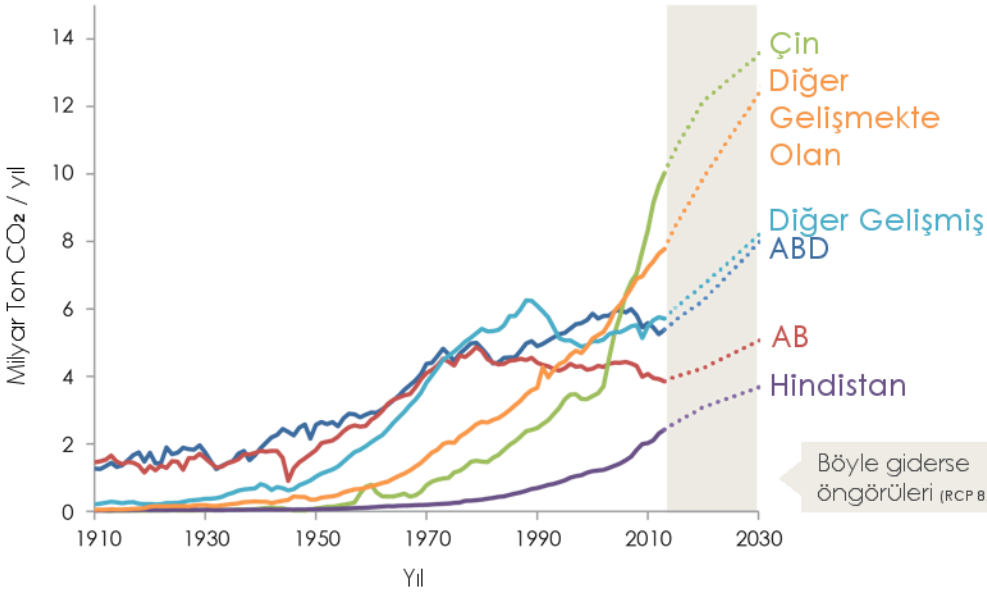
Ormanlar ve toprak kullanımı

Ülkemizdeki ormansızlaştırma ve orman bozulması (REDD) ile ilgili emisyon azaltma taahhüdünde bulunabiliriz ancak bu, AB emisyonlarının çok küçük bir bölümünü etkileyecektir

Küresel Manzara

- Çin, Hindistan ve diğer gelişmekte olan ülkelerin emisyonları hızla artıyor. Çin tek başına küresel CO₂ emisyonlarının % 30'undan sorumlu. Kısa bir süre sonra gelişmekte olan ülkelerin emisyonları tüm gelişmiş ülkelerin emisyonlarını ezip geçecek.
- ABD'nin kişi başına emisyonları AB'nin iki katından daha fazla ve emisyonlarını, 2025'e kadar, 2005 düzeylerine göre sadece % 26-28 oranında azaltmayı taahhüt etti. Buna ek olarak, bu taahhüt, ABD Kongre üyelerinin ve fosil yakıt tüketiminin sürmesinde çıkarı olan iş dünyasının çok güçlü politik muhalefeti ile karşılaşılıyor. Bu sorunlara rağmen, her iki partinin eski maliye bakanları tarafından desteklenen "Risky Business-Riskli İş" raporu (<http://riskybusiness.org>) dahil, ABD araştırmaları, emisyonları azaltmada gecikmenin maliyetinin yüksek olacağını, oysa ABD'deki eyaletlerin ve bölgelerin çoğunun emisyonları azaltma politikalarından yararlanacağını gösteriyor.
- Daha az gelişmiş ülkeler, emisyonlarını azaltmak için gelişmiş ülkelerden geniş para desteği gerektiğini vurgulamayı sürdürüyorlar ancak bu ülkelerin pek çoğunda yolsuzluk çok yaygın durumda ve para desteği amaçlanan kullanım yerine genellikle ulaşamıyor. Fosil yakıt emisyonlarını kesmek için ormancılık politikalarını öne çıkarabilirler ancak, ne kadar önemli olsa da, bunlar iklim sorununu çözmede yetersizdir

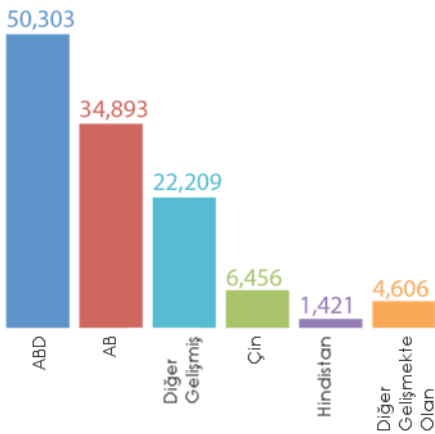
Fosil Yakıt ve Çimento kaynaklı CO₂ Emisyonları (salımları)

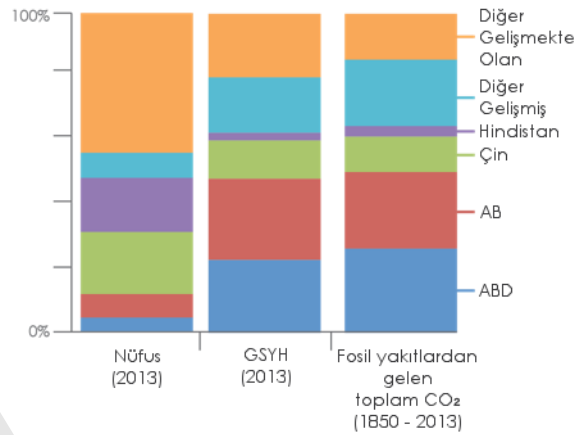
Çin dünyanın en büyük CO₂ salıcısı. Herhangi bir şey yapılmazsa, gelişmekte olan ülkelerin fosil yakıt kaynaklı emisyon düzeylerinin 2100 yılına kadar üç kat veya daha fazla olacağı öngörülüyor.

İsveç, petrole bağımlılığını azaltmak amacı ile 1976-1986 yılları arasında her yıl %4.5 emisyon azalımı sağlayabildi. Fransa ve Belçika da bu dönemde benzer azalmalar gösterdiler. Bunun dışında, geçmişte en büyük emisyon azalmaları finansal veya politik krizler sonucunda gerçekleşti. BM raporuna göre yıllık %3.5 azaltma hedefi aşırı iddialı.

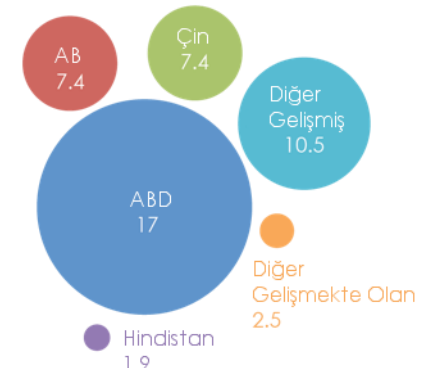
Kişi başına GSYH (2010 ABD Doları)

Nüfusun Zenginliği ve Toplam Salımlar

Kişi başına salımlar 2013 (ton CO₂ / yıl)

Gelişmiş ülkelerin (ör., ABD, AB, ve diğer gelişmiş ülkeler), şimdiye kadar olan, toplam emisyonu daha yüksek olsa da, gelişmekte olan ülkelerin nüfus, kişi başına milli gelir (GSMH) ve emisyonlarındaki artış, gelişmiş ülkeleri çok geride bırakmaktadır. "Şimdiye Kadar Olduğu Gibi" giderse, tüm gelişmiş ülkelerin (ABD, AB, ve diğer gelişmiş ülkeler) toplam emisyonlarının 2100 yılına kadar % 37'ye düşmesi bekleniyor.

1980'den bu yana kişi başına emisyon Çin ve Hindistan'da önemli ölçüde arttı (%391 ve % 285) ancak ABD ve Avrupa'da azaldı (%20 ve %26).